DOMSTOLENS DOM

den 6 mars 2001 *

I mål C-273/99 P,

Bernard Connolly, före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i London (Förenade kungariket), företrädd av advokaterna J. Sambon och P.-P. van Gehuchten, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 19 maj 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i mål T-203/95, Connolly mot kommissionen (REGP 1999, s. I-A-83 och s. II-443), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Valsesia och J. Currall, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (referent) och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen och N. Colneric,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 12 september 2000,

och efter att den 19 oktober 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Bernard Connolly har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 20 juli 1999, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen och motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan och Euratomstadgan för domstolen, överklagat förstainstansrättens dom av den 19 maj 1999 i mål T-203/95,

Connolly mot kommissionen (REGP 1999, s. I-A-83 och s. II-443, nedan kallad den överklagade domen), genom vilken förstainstansrätten ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 27 september 1995 att avstänga klaganden från hans tjänst från och med den 3 oktober 1995 och hålla inne hälften av hans grundlön (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 11 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

"En tjänsteman skall fullgöra sina uppgifter och uppträda med enbart gemenskapens bästa för ögonen; han får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering, myndighet, organisation eller person utanför sin institution.

En tjänsteman får inte utan tillsättningsmyndighetens medgivande ta emot hedersbetygelser, ordnar, förmåner, gåvor eller ersättning av något slag från någon regering eller annan källa utanför sin institution utom för tjänster som han gjort antingen före sin tillsättning eller under särskild ledighet för militärtjänstgöring eller annan nationell tjänstgöring."

3 I artikel 12 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"En tjänsteman skall avstå från varje handling, särskilt från offentliga uttalanden, som kan skada tjänstens anseende.

...

En tjänsteman som önskar, mot ersättning eller ej, utöva en bisyssla eller åta sig uppdrag utanför gemenskaperna, måste ha tillstånd från tillsättningsmyndigheten. Tillstånd får inte lämnas om bisysslan eller uppdraget är av ett sådant slag att det skadar hans oberoende ställning eller gemenskapernas verksamhet."

4 I artikel 17 andra stycket i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"En tjänsteman får inte, vare sig ensam eller tillsammans med andra, utan tillstånd från tillsättningsmyndigheten offentliggöra eller låta offentliggöra texter som har samband med gemenskapernas verksamhet. Tillstånd får endast vägras om det planerade offentliggörandet kan skada gemenskapernas intressen."

5 Vidare föreskrivs följande i artikel 88 första stycket i tjänsteföreskrifterna:

"Om tillsättningsmyndigheten påstår att en tjänsteman har begått ett allvarligt fel, antingen anklagelsen avser underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter i tjänsten eller överträdelse av allmänna rättsregler, kan tillsättningsmyndigheten omedelbart avstänga honom från tjänsten."

Bakgrund till tvisten

6 I den överklagade domen angavs bakgrunden till tvisten vara följande:

"2 Vid den aktuella tidpunkten var sökanden, Bernard Connolly, tjänsteman i lönegrad A 4, löneklass 4, vid kommissionen och chef för enhet 3, 'EMS, medlemsstaternas och gemenskapens monetära politik', vid direktorat D, 'monetära frågor', vid generaldirektoratet för ekonomi och finans.

3 Den 24 april 1995 ansökte Bernard Connolly i enlighet med artikel 40 i tjänsteföreskrifterna om tre månaders tjänstledighet av personliga skäl med början den 3 juli 1995. Kommissionen beviljade honom tjänstledighet genom beslut av den 2 juni 1995.

4 Genom skrivelse av den 18 augusti 1995 ansökte Bernard Connolly om återinträde i tjänst vid kommissionen efter sin tjänstledighet av personliga skäl. Kommissionen beslutade den 27 september 1995 att låta honom åter träda i tjänst från och med den 4 oktober 1995.

5 Under sin tjänstledighet publicerade Bernard Connolly en bok med titeln 'The rotten heart of Europe. The dirty war for Europe's money' utan att på förhand ansöka om sådant tillstånd som avses i artikel 17 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.

6 I början av september, särskilt under perioden den 4—10 september 1995, publicerades i europeisk press, och framför allt i brittisk press, en rad artiklar om denna bok.

7 I egenskap av tillsättningsmyndighet underrättade generaldirektören för personal och administration sökanden genom skrivelse av den 6 september 1995 om sitt beslut att inleda ett disciplinärt förfarande mot honom för åsidosättande av artiklarna 11, 12 och 17 i tjänsteföreskrifterna samt kallade sökanden för att höra honom på förhand, i enlighet med artikel 87 i tjänsteföreskrifterna.

8 Den 12 september 1995 hördes sökanden första gången och han ingav då ett skriftligt tillkännagivande där det angavs att han inte tänkte besvara några frågor utan att först få reda på exakt vilka åsidosättanden som lades honom till last.

9 Genom skrivelse av den 13 september 1995 kallade tillsättningsmyndigheten sökanden på nytt för att höra honom, i enlighet med artikel 87 i tjänsteföreskrifterna, och angav att de påtalade åsidosättandena var en följd av att hans bok hade publicerats, att boken hade publicerats i utdrag i dagstidningen The Times samt av de uttalanden som sökanden hade gjort vid detta tillfälle i en intervju som publicerades i samma tidning utan föregående tillstånd.

10 När sökanden hördes den andra gången, den 26 september 1995, vägrade han att besvara de frågor som ställdes och ingav ett skriftligt tillkännagi-

vande, där han gjorde gällande att han ansåg att det var möjligt att publicera en bok utan föregående tillstånd, eftersom han var tjänstledig av personliga skäl. Sökanden tillade att publiceringen i pressen av utdrag ur boken föll under utgivarens ansvar och att vissa uttalanden under intervjun felaktigt hade tillskrivits honom....

11 Den 27 september 1995 beslutade tillsättningsmyndigheten, med stöd av artikel 88 i tjänsteföreskrifterna, att avstänga Bernard Connolly från hans tjänst från och med den 3 oktober 1995 och höll inne halva hans grundlön under avstängningen. Beslutet har följande motivering:

'Bernard Connolly, tjänsteman vid kommissionen sedan den 14 augusti 1978, är chef för enhet II.D.3 (EMS, medlemsstaternas och gemenskapens monetära politik). Han är sedan den 3 juli 1995 tjänstledig av personliga skäl under tre månader.

Bernard Connolly har skrivit och publicerat en bok med titeln The rotten heart of Europe, och utdrag ur boken har publicerats i dagstidningen The Times, utan att han på förhand har ansökt om och fått tillstånd av tillsättningsmyndigheten i enlighet med artikel 17 i tjänsteföreskrifterna.

Boken utgör ett offentligt uttalande, utan tillstånd, av en ståndpunkt som helt avviker från kommissionens politik och av ett motstånd mot denna politik som Bernard Connolly hade till uppgift att genomföra.

Bernard Connolly kan även ha [pourrait på franska] åsidosatt de skyldigheter som åligger honom enligt artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna.

Ovannämnda anklagelser mot Bernard Connolly avser ett allvarligt fel och motiverar att ett disciplinärt förfarande inleds.

I skrivelse av den 18 augusti 1995 uppgav Bernard Connolly att han önskade återinträda i tjänst vid kommissionen när hans tjänstledighet av personliga skäl skulle upphöra den 2 oktober 1995. Kommissionen biföll hans ansökan genom beslut av den 27 september 1995 och lät Bernard Connolly återinträda i sin tjänst som fortfarande var vakant.

I artikel 88 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att om tillsättningsmyndigheten påstår att en tjänsteman har begått ett allvarligt fel kan den omedelbart avstänga honom från tjänsten. Av beslutet om avstängning skall det framgå om tjänstemannen bibehåller rätten till lön under avstängningsperioden eller hur stor del av den som skall hållas inne.

Anklagelserna om att ett allvarligt fel begåtts i samband med tjänsten är så allvarliga och av sådan beskaffenhet att det är olämpligt att Bernard Connolly tjänstgör inom kommissionen i avvaktan på utgången av den disciplinära undersökningen och motiverar att han avstängs från tjänsten med stöd av artikel 88 i tjänsteföreskrifterna.

...'

...

12 Den 4 oktober 1995 beslutade tillsättningsmyndigheten att hänskjuta ärendet till disciplinnämnden i enlighet med artikel 1 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna.

13 Genom skrivelse av den 18 oktober 1995, vilken registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 27 oktober 1995, vände sig sökanden till tillsättningsmyndigheten med ett klagomål i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot besluten att inleda ett disciplinärt förfarande och att hänskjuta ärendet till disciplinnämnden samt mot beslutet att avstänga honom från hans tjänst....

...

20 Genom skrivelse av den 27 februari 1996 underrättade kommissionen sökanden om att hans klagomål av den 27 oktober 1995 avgjorts genom tyst avslag."

7 Bernard Connolly väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 oktober 1995, talan och yrkade att

— tillsättningsmyndighetens beslut av den 6 september 1995 att inleda ett disciplinärt förfarande mot honom, det omtvistade beslutet och beslutet av den 4 oktober 1995 att hänskjuta ärendet till disciplinnämnden skulle ogiltigförklaras,

— att kommissionen skulle förpliktas att utge 750 000 BEF till honom för den ekonomiska och ideella skada han lidit till följd av presskampanjen och förolämpande uttalanden som han utsatts för, och

— att domslutet i den kommande domen, på kommissionens bekostnad, skulle publiceras i följande tidningar: The Times, The Daily Telegraph och The Financial Times.

8 Efter att det disciplinära förfarandet hade avslutats beslutade tillsättningsmyndigheten, på grundval av disciplinnämndens rekommendation, den 16 januari 1996 att avsätta klaganden från tjänsten utan indragning eller minskning av hans rätt till avgångspension.

9 Vid förstainstansrätten väcktes separat talan om ogiltigförklaring av disciplinnämndens yttrande och beslutet att avsätta klaganden (förenade målen T-34/96 och T-163/96, dom av den 19 maj 1999, REGP, s. I-A-87 och II-463). Efter att ha väckt talan i mål T-163/96 mot beslutet att avsätta honom från tjänsten, frånföll klaganden talan i mål T-203/95, förutom invändningarna om det omtvistade beslutets giltighet. I punkterna 29 och 30 i den överklagade domen noterade förstainstansrätten att talan delvis hade återkallats.

Den överklagade domen

10 Till stöd för talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet åberopade klaganden vid förstainstansrätten två grunder, nämligen att artiklarna 25 och 88 i tjänsteföreskrifterna hade åsidosatts och att principen om likabehandling av tjänstemän hade åsidosatts.

Åsidosättande av artiklarna 25 och 88 i tjänsteföreskrifterna

11 Klaganden gjorde i huvudsak gällande att kommissionen inte hade motiverat det omtvistade beslutet tillräckligt, eftersom den inte hade angett varför de

omständigheter som lades klaganden till last utgjorde ett allvarligt fel i den mening som avses i artikel 88 i tjänsteföreskrifterna.

12 Förstainstansrätten underkände grunden med följande motivering:

"46 Det skall erinras om att enligt fast rättspraxis utgör ett beslut att avstänga en tjänsteman från tjänsten ett beslut som går denne emot, varför det måste vara motiverat i enlighet med artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna. Denna motivering måste uppfylla det kriterium som anges i artikel 88 första stycket i tjänsteföreskrifterna, enligt vilket tillsättningsmyndigheten endast får avstänga en tjänsteman om den påstår att denne har begått ett allvarligt fel, antingen anklagelsen avser underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter i tjänsten eller överträdelse av allmänna rättsregler (domen i det ovannämnda målet Gutmann mot kommissionen).

47 I förevarande mål framgår det av det omtvistade beslutet att det allvarliga fel som sökanden påstås ha begått bestod i omständigheter som, om de vore styrkta, enligt tillsättningsmyndigheten skulle utgöra åsidosättande av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna och skulle även kunna utgöra underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna.

48 I motsats till vad sökanden har gjort gällande anges det inte bara i beslutet att boken i fråga har skrivits och publicerats utan föregående tillstånd, i strid med artikel 17 i tjänsteföreskrifterna. I beslutet motiveras nämligen detaljerat varför den påstådda underlåtenheten var allvarlig. I beslutet hänvisas till sökandens lönegrad och uppgifter som chef för enhet 3 'EMS, medlemsstaternas och gemenskapens monetära politik' vid generaldirektoratet för ekonomi och finans. I beslutet citeras de polemiska orden i bokens titel och det anges att utdrag ur boken publicerades i dagstidningen The Times, för att erinra om den särskilda publicitet och reklam som boken fick. Slutligen understryks det i beslutet att boken uttrycker en ståndpunkt som helt avviker

från kommissionens politik, och som sökanden likväl hade till uppgift att genomföra.

49 Det var även med beaktande av dessa omständigheter som tillsättningsmyndigheten ansåg att sökanden också kunde ha åsidosatt artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna, enligt vilka en tjänsteman skall uppträda med enbart gemenskapens bästa för ögonen och avstå från offentliga uttalanden som kan skada tjänstens anseende. Sökanden kan därför inte med framgång göra gällande att tillsättningsmyndigheten inte angav de faktiska omständigheter som den ansåg kunna utgöra ett åsidosättande av dessa bestämmelser. Det skall härvid påpekas att artikel 88 i tjänsteföreskrifterna inte innebär ett krav på att tillsättningsmyndigheten måste ta slutgiltigt ställning i frågan huruvida tjänstemannen har åsidosatt sina skyldigheter enligt tjänsteföreskrifterna, utan endast att tillsättningsmyndigheten måste ange varför den påstår att tjänstemannen i fråga har begått ett allvarligt fel.

50 Av det ovan anförda följer att tillsättningsmyndigheten tillräckligt har motiverat varför den beslutade att avstänga sökanden från hans tjänst, i avvaktan på utgången av det disciplinära förfarande som hade inletts mot honom."

Åsidosättande av principen om likabehandling av tjänstemän

13 Klaganden gjorde gällande att kommissionen hade åsidosatt principen om likabehandling av tjänstemän, dels genom att den inte hade följt sin vanliga praxis att utan föregående kontroll tillåta tjänstemän som är tjänstlediga att

publicera böcker, dels genom att någon sådan åtgärd inte hade vidtagits mot andra tjänstemän vars agerande, medan de var i aktiv tjänst, otvivelaktigt varit allvarligt.

14 Förstainstansrätten underkände även den andra grunden av följande skäl:

"57 Enligt fast rättspraxis har principen om likabehandling åsidosatts när två personkategorier, vilka befinner sig i faktiska och rättsliga situationer som inte uppvisar några väsentliga skillnader, behandlas olika och när olika situationer behandlas lika (se förstainstansrättens dom av den 15 mars 1994 i mål T-100/92, La Pietra mot kommissionen, REGP 1994, s. II-275, punkt 50, och däri angiven rättspraxis).

58 Vad beträffar argumentet att kommissionen har som allmän praxis — vilket för övrigt inte har kunnat bevisas — att inte kräva föregående tillstånd enligt artikel 17 andra stycket i tjänsteföreskrifterna vid publicering av böcker som skrivits av tjänstemän som är tjänstlediga av personliga skäl, kan det inte medföra att man anser att principen om likabehandling har åsidosatts, eftersom det avser en annan situation än den som sökanden befann sig i. Även om en sådan praxis fanns och avsåg böcker som har samband med gemenskapernas verksamhet i den mening som avses i ovannämnda artikel 17, är det tillräckligt att påpeka att, såsom framgår av det omtvistade beslutet, allvaret i det fel som sökanden påstås ha begått inte enbart berodde på att det saknades ett föregående tillstånd för publiceringen, utan på samtliga omständigheter i det fallet, som t.ex. bokens innehåll, den publicitet som den fick och risken för att artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna hade åsidosatts.

59 Vad beträffar påståendet att tillsättningsmyndigheten inte avstängde en annan tjänsteman som i aktiv tjänst publicerade skrifter med skadligt

innehåll finner förstainstansrätten att sökanden inte har anfört bevis härför, varför inte heller detta argument kan godtas.

60 I artikel 88 första stycket i tjänsteföreskrifterna föreskrivs i vilket fall som helst inte att tillsättningsmyndigheten skall avstänga en tjänsteman som påstås ha begått ett allvarligt fel, utan det föreskrivs att tillsättningsmyndigheten 'kan' fatta ett sådant beslut förutsatt att villkoret är uppfyllt. Av detta följer att tillsättningsmyndigheten förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning som den skall utöva med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet."

15 Slutligen ogillade förstainstansrätten talan och förpliktade vardera parten att bära sin rättegångskostnad.

Överklagandet

16 I överklagandet har Bernard Connolly yrkat att den överklagade domen skall upphävas och upprepat de yrkanden som han framförde vid förstainstansrätten. Han har dessutom yrkat att domstolen skall förordna om publicering av domslutet i den dom som kommer att meddelas i de tidningar som nämns ovan i punkt 7.

17 Kommissionen har yrkat att överklagandet skall ogillas i sin helhet och särskilt att yrkandena om skadestånd och om publicering av domen skall avvisas.

Huruvida överklagandet kan tas upp till sakprövning

18 Enligt artikel 113.2 i domstolens rättegångsregler får ett överklagande inte avse annan sak än den som varit föremål för talan vid förstainstansrätten.

19 Såsom framgår redan av punkt 9 i denna dom noterade förstainstansrätten att klaganden vid förhandlingen hade frånfallit talan till den del den avsåg tillsättningsmyndighetens beslut att inleda ett disciplinärt förfarande mot honom och att hänskjuta ärendet till disciplinnämnden, samt yrkandena om skadestånd och om publicering av domen. Förstainstansrätten inskränkte sig också till att pröva de grunder som åberopades till stöd för ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

20 Följaktligen avvisar domstolen yrkandena i överklagandet om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 6 september 1995 att inleda ett disciplinärt förfarande mot klaganden och beslut av den 4 oktober 1995 att hänskjuta ärendet till disciplinnämnden samt yrkandena om att kommissionen skall förpliktas att betala skadestånd och publicera domen.

Prövning i sak

21 Bernard Connolly har till stöd för överklagandet åberopat tre grunder. Den första grunden avser att domens motivering är bristfällig och att artikel 88 första stycket i tjänsteföreskrifterna har feltolkats. Den andra grunden avser att det omtvistade beslutets motivering har missuppfattats samt att principen om rättsakters tillförlitlighet har åsidosatts. Den tredje grunden avser att bevisbördereglerna och lojalitetsprincipen har åsidosatts.

Den första grunden

22 Som första grund har klaganden kritiserat förstainstansrätten för att den i punkterna 47—49 i den överklagade domen ansåg att tillsättningsmyndigheten, i enlighet med artiklarna 25 och 88 i tjänsteföreskrifterna, detaljerat hade motiverat varför den ansåg att den påstådda underlåtenheten var allvarlig. Enligt dessa artiklar är tillsättningsmyndigheten inte bara skyldig att påtala att en tjänsteman har begått ett allvarligt fel, utan även ange varför felet motiverar att tjänstemannen omedelbart avstängs från tjänsten.

23 Domstolen erinrar om att det föreskrivs i artikel 88 första stycket i tjänsteföreskrifterna att "[o]m tillsättningsmyndigheten påstår att en tjänsteman har begått ett allvarligt fel, antingen anklagelsen avser underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter i tjänsten eller överträdelse av allmänna rättsregler, kan tillsättningsmyndigheten omedelbart avstänga honom från tjänsten".

24 I det avseendet konstaterade förstainstansrätten, i punkt 47 i den överklagade domen, att det allvarliga fel som klaganden påstods ha begått "bestod i omständigheter som, om de vore styrkta, enligt tillsättningsmyndigheten skulle utgöra åsidosättande av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna och skulle även kunna utgöra underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna".

25 Förstainstansrätten tillade, i punkt 48, att det omtvistade beslutet innehöll en detaljerad motivering av det fel som lades den berörda personen till last, genom att klagandens lönegrad och uppgifter inom generaldirektoratet för ekonomi och finans särskilt angavs där. Därefter angav förstainstansrätten att de polemiska orden i bokens titel citerades i beslutet och det angavs att utdrag ur boken hade publicerats i dagstidningen The Times, för att därigenom uppmärksamma den särskilda publicitet och reklam som boken fick. Slutligen påpekade förstain-

stansrätten att det i beslutet underströks att boken uttryckte en ståndpunkt som helt avviker från kommissionens politik, och som klagande hade till uppgift att genomföra.

26 Efter att i punkt 49 i den överklagade domen ha angett att artikel 88 i tjänsteföreskrifterna inte innebär ett krav på att tillsättningsmyndigheten måste ta slutgiltigt ställning i frågan huruvida tjänstemannen har åsidosatt sina skyldigheter enligt tjänsteföreskrifterna, utan endast att tillsättningsmyndigheten måste ange varför den påstår att tjänstemannen i fråga har begått ett allvarligt fel, drog förstainstansrätten, i punkt 50, slutsatsen att tillsättningsmyndigheten tillräckligt hade motiverat varför den beslutade att avstänga klaganden från hans tjänst, i avvaktan på utgången av det disciplinära förfarande som hade inletts mot honom.

27 I den överklagade domen, vars innehåll i punkterna 47—49 domstolen just har hänvisat till, underlät man inte att beakta räckvidden av artiklarna 25 och 88 i tjänsteföreskrifterna.

28 Det framgår nämligen klart av artikel 88 första stycket i tjänsteföreskrifterna att det enda villkor som uppställs för att tillsättningsmyndigheten skall kunna avstänga en tjänsteman från tjänsten, i avvaktan på utgången av det disciplinära förfarande som inletts mot honom, är att tillsättningsmyndigheten påstår att tjänstemannen har begått ett allvarligt fel.

29 I förevarande mål var det korrekt av förstainstansrätten att anse att det omtvistade beslutet, i enlighet med artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, innehöll en tillräcklig motivering av hur allvarligt det fel var som klaganden påstods ha begått. Det ankom inte på tillsättningsmyndigheten att utöver denna motivering ange skälen varför det var nödvändigt att omedelbart avstänga den berörda personen från tjänsten, eller *a fortiori* på förstainstansrätten att kontrollera huruvida sådana skäl förelåg och var välgrundade.

30 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden

31 Som andra grund har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten i punkt 49 i den överklagade domen ändrade i motiveringen av det omtvistade beslutet och åsidosatte principen om rättsakters tillförlitlighet.

32 Klaganden har hävdat att ett eventuellt åsidosättande av de skyldigheter som åligger tjänstemän enligt artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna endast anfördes i andra hand i det omtvistade beslutet, och att användningen av konditionalis i formuleringen av sistnämnda underlåtenhet innebär att de faktiska omständigheter som påstås strida mot artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna är andra än dem som tillsättningsmyndigheten redan kände till och klart angav med avseende på åsidosättandet av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna.

33 Enligt klaganden anförde emellertid förstainstansrätten, i punkt 49 i den överklagade domen, avseende samma omständigheter, att tillsättningsmyndigheten hade ansett att klaganden också kunde ha åsidosatt artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna.

34 Såsom kommissionen har anfört vilar denna grund på en felaktig tolkning av det omtvistade beslutet.

35 Det andra övervägandet till motiveringen av beslutet hänvisar nämligen först till att en bok publicerats, och att utdrag ur boken publicerades i dagstidningen The Times, utan att klaganden på förhand hade ansökt om och fått tillstånd från tillsättningsmyndigheten, i strid med kraven i artikel 17 i tjänsteföreskrifterna. I det tredje övervägandet anges därefter att boken utgör ett offentligt uttalande, utan tillstånd, av en ståndpunkt som helt avviker från kommissionens politik, och

av ett motstånd mot denna politik som Bernard Connolly hade till uppgift att genomföra. Slutligen framgår det av fjärde övervägandet att Bernard Connolly "även kan ha" åsidosatt de skyldigheter som åligger honom enligt artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna.

36 Dessa olika omständigheter omnämns på ett korrekt sätt i punkterna 48 och 49 i den överklagade domen.

37 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 23 i sitt förslag till avgörande kan den omständigheten att tillsättningsmyndigheten använde konditionalis i fråga om åsidosättandet av artiklarna 11 och 12 i tjänsteföreskrifterna, medan den använde presens indikativ i fråga om åsidosättandet av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna, förklaras av de påstådda överträdelsernas karaktär. Enbart publiceringen av en bok som har samband med gemenskapernas verksamhet, utan att ha ansökt om föregående tillstånd från tillsättningsmyndigheten, medför att artikel 17 i tjänsteföreskrifterna åsidosätts, vilket kan fastslås genom ett faktiskt konstaterande. För att kontrollera huruvida artikel 11 eller 12 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts krävs däremot en bedömning av de faktiska omständigheterna som inte kan ske, eller åtminstone inte kan vara slutlig, vid den tidpunkt som ett beslut fattas med stöd av artikel 88 i tjänsteföreskrifterna.

38 Följaktligen kan talan inte heller vinna bifall på den andra grunden.

Den tredje grunden

39 Som tredje grund har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten åsidosatte bevisbördereglerna och principen om lojalt samarbete under domstolsförhandling, eftersom förstainstansrätten, i punkt 59 i den överklagade domen, i

avsaknad av bevisning underkände klagandens påstående om att tillsättningsmyndigheten inte hade avstängt en annan tjänsteman som skulle ha publicerat skrifter med skadligt innehåll medan denne var i aktiv tjänst.

40 Klaganden har gjort gällande att han, i sin talan om ogiltigförklaring, hävdade att den enda sanktionsåtgärden som vidtogs mot den andra tjänstemannen var en anmärkning, men att han inte hade tillgång till ytterligare upplysningar, eftersom det var omöjligt för honom att få tillgång till mer information om tjänstemän mot vilka kommissionen vidtagit sanktionsåtgärder. Enligt klaganden ankom det därför på svarandeinstitutionen att, inom ramen för principen om lojalt samarbete under domstolsförhandling, bevisa vilken praxis den har om en tjänsteman i aktiv tjänst publicerar en text utan att i förväg ha fått nödvändigt tillstånd.

41 I det avseendet erinrar domstolen om att när bevisningen har förebringats på rätt sätt och när de allmänna rättsgrundsatser och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är det endast förstainstansrätten som skall bedöma vilket värde som uppgifterna i målet skall tillmätas. Med förbehåll för det fall då bevisningen missuppfattats, utgör denna bedömning således inte en rättsfråga som i sig är underställd domstolens prövning (dom av den 17 december 1998 i mål C-185/95 P, Baustahlgewebe mot kommissionen, REG 1998, s. I-8417, punkt 24).

42 I förevarande fall konstaterade förstainstansrätten, i punkt 59 i den överklagade domen, att klaganden inte hade styrkt påståendet om kommissionens agerande i de andra konkreta fall som klaganden åberopade, där publicering hade skett utan föregående tillstånd. Domstolen konstaterar även att klaganden inte har lagt fram några indicier eller tillräckliga uppgifter för att kunna identifiera vilket fall som avses. Förstainstansrätten kan därför inte kritiseras för att den inte anmodade

kommissionen att redogöra för sin praxis på området och styrka att den inte hade överskridit sina befogenheter eller åsidosatt principen om likabehandling av tjänstemän.

43 Även för det fall det inte skulle ha vidtagits någon sanktionsåtgärd mot en tjänsteman som åsidosatt kraven i artikel 17 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, kan principen om likabehandling av tjänstemän i vilket fall som helst inte tolkas så att klaganden kunde åberopa den omständigheten för att undgå den sanktionsåtgärd som vidtogs mot honom.

44 Följaktligen kan talan inte heller vinna bifall på den tredje grunden.

45 Av vad anförts ovan följer att överklagandet skall ogillas.

Rättegångskostnader

46 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. I tvister mellan gemenskaperna och deras anställda skall institutionerna bära sina kostnader, enligt artikel 70 i rättegångsreglerna. Enligt artikel 122 andra stycket i rättegångsreglerna är emellertid artikel 70 inte tillämplig i mål mot en institution där en tjänsteman eller annan institutionsanställd har överklagat. Klaganden har tappat målet och skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Bernard Connolly skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Rodríguez Iglesias	Gulmann	La Pergola
Wathelet	Skouris	Edward
Puissochet	Jann	Sevón
Schintgen		Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 mars 2001.

R. Grass — Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias — Ordförande